

Farní listy

občasník farnosti Nová Paka

dobrovolný příspěvek 10 Kč

Ročník 19, číslo 1 – Velikonoce 2023

Pán je to!

Velikonoční svátky, které máme před sebou, velice rychle uběhnou. Ani se nenadějeme a vrátíme se k práci a povinnostem všedních dnů. Jedno z velikonočních evangelií (Jan 20,1–9) nám připomene, že se i apoštolové, po „silných“ velikonočních dnech v Jeruzalémě, vrátili do Galileje, zpátky ke své práci – rybařině. Nic už ale v jejich životě nebylo tak jako dřív. Ježíš a velikonoční události poznamenali jejich životy. Proto i rybolov apoštolů bez něj byl neúspěšný. Až když znovu do jejich lidských snah vstoupil vzkříšený Pán a oni s ním v živé víře komunikovali, jejich síť se naplnila rybami. Je to zkušenost celé církve po Velikonocích, a zvláště Letnicích. Věci konané bez Pána, bez vzkříšeného Pána, jsou marné, prázdné!

Velikonoční svátky prožijeme s Pánem. Do všedních dnů se pak vraťme s Ním, aby naše práce, setkání s druhými, chvíle odpočinku... byly plodné a požehnané.

Milí farníci, přeji Vám požehnané Velikonoce!

P. Pavel

Co uvnitř naleznete?

Zprávy z farnosti

Rozhovor s páterem Grohem

Čtení o postních obnovách či adopci na dálku

O Erasmu a velikonočních tradicích ve Finsku

Co dobrého si přečíst a další články

Přehled bohoslužeb

Stručně z farnosti

Stalo se:

- V lednu se uskutečnila tradiční Tříkrálová sbírka. V Nové Pace se vybralo 163 tisíc Kč, ve Staré Pace 51 588 Kč a v Úbislavicích 25 250 Kč.
- Od ledna probíhá na faře příprava na biřmování a od konce února také příprava osmi dětí na první svaté přijímání.
- V neděli 29. ledna se v severním křídle kláštera uskutečnila beseda o životě dětí podporovaných programem Adopce na dálku.
- Ve středu 1. března – v době jarních prázdnin – se na faře uskutečnilo herní dopoledne pro děti.
- V sobotu 25. března se v klášterním kostele uskutečnila postní duchovní obnova s P. Krysztofem Mikuszevskim, MS.

Pastorační rada farnosti se sešla:

12. února 2023

- Projednala konání křížových cest v postní době ve farnosti a konání duchovních obnov (v Hořicích a v klášteře).
- Odsouhlasila pořad bohoslužeb ve Svatém týdnu v kostelích farnosti.
- Odsouhlasila datum prvního svatého přijímání dětí.
- Plánovala pořádání Noci kostelů 2. 6. 2023 – letos v klášterním kostele a v Levínské Olešnici.
- Stanovila datum konání Farního dne na 4. června. Konat se bude buď v Úbislavicích, nebo v severním křídle kláštera.
- Vyslechla informace P. Kality ohledně kroků, které řeší ve věci budoucích oprav kostela v Úbislavicích.
- Dala si za úkol promyslet, do příštího setkání, způsob oslavy 300. výročí vysvěcení klášterního kostela v příštím roce.

Ekonomická rada farnosti se sejde ve 2. čtvrtletí

Zveme Vás:

- Na Velký pátek v 10 hod. se na Byšičkách u Lázní Bělohrad uskuteční křížová cesta pro děti. Na Velkopáteční obřady bude již tradičně navazovat křížová cesta městem.
- První svaté přijímání děti oslaví v neděli 14. května.
- Noc kostelů proběhne v pátek 2. června – otevřen pro veřejnost bude klášterní kostel a kostel v Levínské Olešnici.
- Farní den je plánován na neděli 4. června – místo konání bude upřesněno.
- Poutní mše svatá ve Stavu bude slavena 2. července, posvícení ve štikovském kostele 9. července.
- Pouť ve Staré Pace připadá letos na 13. srpna, pouť v Nové Pace na úterý 15. srpna (slavit ji budeme také v neděli 20. srpna).
- Svátost biřmování bude 8. října ve farnosti udělovat o. biskup Kajnek.
- Pro informace o dalších akcích sledujte aktuální ohlášky na nástěnkách a webových stránkách farnosti.

Otázka na pana faráře

Žít s Pánem, ptát se, modlit se, nechat se vést... Ale jak? Jak poznáme v našich každodenních radostech a starostech, kdy je na nás, abychom odpověděli na Pánovo volání, a kdy naopak máme naslouchat, být trpěliví a čekat. Kde je ta hranice mezi nasloucháním a konáním? Uměl byste to přiblížit třeba i na nějakém příkladu ze života?

To je otázka, na kterou není vůbec jednoduchá, a zvláště univerzální odpověď. Přesto se pokusím odpovědět ze zkušenosti, z vlastní zkušenosti (proto odpověď nebude univerzální). Prvním velikým předpokladem pro to,

abych „v každodenních radostech a starostech odpověděl na Pánovo volání nebo dokázal s trpělivostí naslouchat a čekat“ je to, že alespoň trochu „znám“ Pána (nenapadlo mě lepší slovo).

Že jsem upřímný a pravdivý v modlitbě, při adoraci, že čtu jeho slovo a беру si ho k srdci (Boží slovo nám pomáhá se orientovat mezi dobrem a zlem), že žiju ze svátostí... že se svůj vztah s Pánem snažím promítat do každodenního života a do svého povolání. Zkrátka snažím se s ním žít více než jen tak nějak formálně nebo na hodinu jednou za týden.

Bez tohoto „poznání Pána“ jen těžko bude člověk vnímavý k jeho impulsům, cestám v životě, mít s nimi alespoň trochu zkušenost. Pán nemá povinnost, i když ho o to prosíme, konat zjevné a nezpochybnitelné zázraky, aby nám daly jistotu nebo nás pohnuly k jednání. Potřebujeme mít vnímavost k Božím věcem a impulsům, „znát“ Pána. To si myslím, ze zkušenosti, je nejdůležitější.

„Vypěstovat“ si takovou vnímavost chce čas a práci. Vztah s Bohem se buduje celý život. To dodávám pro ty, kterým by snad chyběla trpělivost.

Ale i když budete „znát“ Pána, tak to vůbec neznamená, že už jste za vodou a že rozhodnutí kdy „ještě

naslouchat“ a „kdy už konat“ budete dělat jednoduše a lehce, bez pochybností. Protože i tak budou chvíle, kdy bude potřeba znovu udělat krok „do prázdnoty“, abych poznal „Boží náruč“, která nese Pána, jenž je stále se mnou. Že cesta, kterou jdu nebo na kterou jsem vykročil a měl na ní vykročit, je správná, je podle Boží vůle.

Osobní zkušenost. Mám stále v paměti, a omlouvám se všem, kteří to ode mě už slyšeli, své rozhodování po 4. ročníku teologie, jestli dokončit studia teologie a směřovat ke svěcení, nebo se vrátit k oboru, k práci před seminářem, kterou jsem dělal rád. Po čtvrtém ročníku jsem měl velikou pochybnost o svém povolání ke kněžství a prázdnotu. Pochybnost o tom, jestli v něm budu šťastný (jednoduše řečeno). Prázdniny jsem si dal jako čas, který rozhodne, ve kterém mně snad sám Pán napoví. Aby to mohl udělat, dal jsem panu biskupovi volnou ruku k tomu, aby mě na letní praxi do farnosti poslal podle svého uvážení (po třetím a čtvrtém ročníku bývalo obvyklé, že si bohoslovci domlouvali praxi sami s kněžími, které znali,

a tak i tušili, do čeho jdou, co čekat). Když to zkrátím: sám bych si takovou praxi nikdy nevybral! Bylo to „natvrdo“. Tři týdny, přerušené v polovině na čtrnáct dnů nemoci. A výsledek? Pokoj, veliký pokoj srdce. Věděl jsem, že to, kam mě Pán vede, je kněžství, i přesto, že jsem po praxi věděl, že to nebude snadné. To je moje osobní zkušenost. Byla v konkrétním čase, situaci... Není univerzální.

Shrnu-li to: je potřeba se naučit vnímavosti na Pánovy impulsy.

„Znáť“ ho i to, jak a čím ke mně nejčastěji mluví. To chce čas a být poctivý ve vztahu s Ním. Je dobré uchovávat v paměti, srdci... své osobní zkušenosti s Pánem, jak na ty dobré, tak i na ty, kdy nám „Pán zavřel či neotevřel nějaké dveře“, přesto, že jsme ho prosili. Tím nás učí. V neposlední řadě je potřeba také důvěry a odvahy k rozhodnutím.

P. Pavel

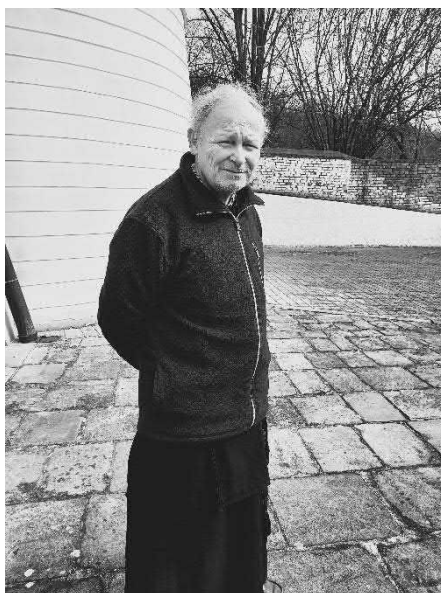
Rozhovor s páterem Václavem Grohem

„Nejprve vám přeji zdraví a pokoj v požehnaném Ježíši Kristu.“

Pocházím z Heřmanic. Narodil jsem se v minulém století rodičům Václavovi a Marii a mám dvě mladší sestry. Rodiče nás příkladem svého života vedli k víře.

Jak jste poznal, že se máte vydat cestou kněžského povolání?

Otec Josef Holubec se modlil, aby z farnosti vyšel jeden kněz. Uvažoval jsem o tom. Když jsem

- Sv. František z Pauly

dálkově ukončil maturitu, přihlásil jsem se ke studiu teologie. Říkal jsem si, že naše společnost kněze potřebuje.

Kdy jste byl vysvěcen na kněze a co tomu říkala Vaše rodina?

Svátost kněžství mi udělil 30. 6. 1990 v Hradci

Králové otec arcibiskup Karel Otčenášek, který se v roce 1990 ujal služby ve své diecézi.

Byli jsme vysvěceni čtyři: kromě mě Pavel Hroznata Adamec, OPraem, Jaroslav Brožek a Vladimír Málek. Rodiče mě vždy ve službě podporovali, především když jsem sloužil v Lázních Bělohradě.

Jaké bylo Vaše vnímání víry za dob totality a normalizace?

Církev, věřící byli vystaveni ostrému odporu nevěřících, ale měli na své straně sympatie společnosti. Dnes pod tlakem sdělovacích prostředků lidé Slovo neslyší. Mnozí ztrácejí víru, ale velmi mnoho lidí naopak víru nalézají – nejvíc v Africe a v Asii. Chudí jsou otevření pro Slovo Boží. P. Otto Opálka říkal: „Je to výborné a bude to ještě výbornější.“ Bůh nás miluje a to je tak úžasná zpráva, že všechno ostatní je proti tomu úplně nepatrné. A dobrý Bůh stvořil všechno dobré. Ottovu optimologii můžete najít v časopise *Milujte se*.

Jak Vás ovlivnila novopacká farnost?

Důležitá pro mě byla příkladná služba otce Josefa Holubce, který denně ve čtyři hodiny slavil oběť mše svaté pro řeholní sestry na Husově

kopci v domově důchodců. A pomoc otce Karla Exnera. Anna Čejková, pan Dufek, profesor Kmínek pořádali zájezdy za krásami vlasti. Slečna Pavlovcová vedla farní sbor... Scházelo se zde společenství mladých – fokoláre, salesiáni – rozjímalí jsme nad Božím slovem, jezdili na letní prázdninové chaloupky. Pak zpěv: Jaroslav Jirásko a Olga Bušáková vedli setkání mládeže pravidelnými zkouškami zpěvu, pořádali výlety, provázeli duchovním slovem.

Jak se změnilo vnímání Vás jako kněze po revoluci?

Nastoupil jsem v roce 1990 jako kaplan v Náchodě u otce Josefa Tajchla. V Náchodě je živé společenství věřících. Lidé byli a jsou vděční za službu kněze. Ale našli se i takoví, kteří pro kněze nemají dobré slovo. Viděl jsem, jak mnoho lidí ztrácí víru – nemodlí se, ale mnozí lidé víru nacházejí – v modlitbách chval, adoracích, rozjímáních Písma svatého. V nemoci často prožije setkání s Bohem nemocný i jeho rodina a přátelé.

Co Vás vedlo ke změně a vstupu do kláštera?

Pan Václav Vitvar říkával při provádění klášterem, že pauláni byli chudáci. Přemýšlel jsem o tomto řádu. Bratři pauláni od roku 1701 působili v Nové Pace. Sv. František z Pauly poslal bratry do Čech z Francie. Císař Josef II. r. 1785 náš řád zrušil. Když přišli bratři v roce 1992 do Čech, zajímal jsem se o ně. Otec biskup Karel mně dovolil vstoupit do řádu nejmenších bratří sv. Františka z Pauly.

Jak se liší život kněze v klášteře a kněze ve farnosti?

Ve farnosti se člověk učí spolupracovat, modlit se s bratry a sestrami z farnosti. Je podřízený poslušností biskupovi. V řádu kněží i bratři jsou vedeni představeným podle evangelních rad čistoty, chudoby, poslušnosti, u paulánů postního způsobu života. Spolu směřujeme ke Kristu.

Blíží se doba Velikonoc – hrály některé Velikonoce ve Vašem životě významnou roli?

Vzpomínám na Velikonoce na Vranově. Napadl sníh. Bílý čtvrtek, bílý pátek, bratři odhrnuli sníh z místa, kde se žehná oheň. V sobotu odtála vyhrnutá místa, slavili jsme Vzkříšení. Velmi rád zpívám velikonoční chvalozpěv Exultet – chorální nápěv.

A Velikonoce v Nové Pace? Vzpomínám na žehnání ohně u vchodu do kostela, dřevěnou hranici od pana Vitvara, adorace u Božího hrobu, kde byl Svatostánek ozdobený květy. Živý Kristus ve své Církvi, staří, rodiny, děti – Děti Boží. Každé Velikonoce jsou velký dar. Ježíš žije!

Vzkázal byste našim farníkům nějaké poselství k letošním Velikonocům?

Postní doba je čas milosti. Rozjímáme o Lásce, která jde až na kříž. Je to náročná Láska. Čerpejme z milostí – darů spásy: Božího Slova, svátostí, abychom přijímali s velkou láskou Krista v Eucharistii, ve Slovu Božím a v bratřích a sestrách, to vyprošuje a žehná

otec Václav OM

„Mějme se na pozoru před každým zlem, vyvarujte se nebezpečí. My se všemi našimi bratry, i když toho nejsme hodni, budeme neustále prosit Věčného Boha Otce a Jeho Syna Ježíše Krista, jeho oslavenou Matku Pannu Marii, aby vám stále pomáhali a vedli vás ke spáse duše i těla a aby vám pomohli dělat pokroky z dobrého v ještě lepší, až do konce.“

- Sv. František z Pauly

- z knihy *Poselství novopackého klášterního mnicha*, str. 19, Nad'a Hamanová

Rozhovorem s P. Václavem Grohem jsme uzavřeli cyklus rozhovorů na téma povolání ke kněžství.

Od roku 1990 dala naše farnost církvi tři kněze. Vyprošujme jim stálé Boží požehnání v jejich nelehké službě, ale zároveň nepřestávejme prosit Pána žně o dělníky nové. Kéž je naše farnost dobrou a úrodnou půdou, ze které se budou rodit nová kněžská povolání nejen v této době, ale i v časech budoucích.

Pochopení toho, jak moc je důležitý každý z nás

V sobotu 18. března se mnozí z našich farníků zúčastnili duchovní obnovy s P. Markem Orko Váchou. Marek Orko Vácha, doslova a do písmene celebrita nejen katolická, zaplnil téměř celé kino v Hořicích, kde pořadatelé duchovní obnovy v čele s hořickým panem farářem Filipem Janákem akci uspořádali. Tématem promluvy bylo „Jak pochopit to, že každý z nás je úplně stejně – a to hodně – důležitý“.

Podobenství *O marnotratném synovi*, jehož celý text otevřel program duchovní obnovy, zaznělo v plné naléhavosti a v celé síle jeho poselství. Je v něm všechno – Boží láska, odpuštění, pokání a pokora, lidské selhání, nalézání nové cesty. „Není malých rolí,“ slyšeli účastníci setkání. „Každý má svoji hodnotu a důležitost, člověk je Boží majstrštyk a Bůh se dívá na člověka nikoliv jako policajt, ale jako na své největší dílo.“

Každý z nás je každodenně zván k tomu, abychom si uvědomovali svoji jedinečnost, velikost a důležitost. Bůh klepe na dveře našich životů – zaklepe jednou, dvakrát... – ale pak už ne. A přes veškerá lidská klopýtání a selhávání nás Bůh stále zve k sobě.

V podobenství je zaznamenána jedna věta. Nenápadná, ne tolik známá, ale zcela zásadní: „Tu šel do sebe.“ Věta o tom, že cestu k Bohu nachází každý sám v sobě, ve své duši, v Božím

milosrdenství. To, co nás posouvá do nebe, je BOŽÍ MILOSRDENSTVÍ. Do pekla jde ten, kdo tam sám chce.

Pater Vácha by se dal poslouchat celý den, dokáže věci propojovat, vidí Písmo svaté v celém kontextu a jeho interpretace naší společné víry je o pokoji, spáse a hodnotě člověka, je to víra věřící v lásku a naději.

Jaroslav Jirásko

Duchovní obnova Vranov

Ve dnech 23. až 26. března jsem (ač úředník) dostala nabídku zúčastnit se duchovní obnovy pro zdravotníky v klášteře na Vranově. Stalo se tak shodou okolností pár dní po duchovní obnově s otcem Markem Váchou, kterou pořádala hořická farnost. Tato duchovní obnova byla úžasná, plná podnětů k rozjímání, příležitostí k s mnoha známými z celého vikariátu.

V tomto se jí duchovní obnova na Vranově podobala. 7 témat k rozjímání nám připravila MUDr. Marie Svatošová podle knihy kardinála Martiniho *Odvaha milovat*.

Spolu s apoštolem Petrem jsme po 4 dny nahlíželi na svůj vztah s Kristem a jeho proměnu v průběhu života. Jeden velký rozdíl tu ale byl.

Marie nekompromisně trvala na povinném dodržování silencia po každé přednášce. Požadavek náročný, ale zároveň nezbytný k tomu, aby se účastník postupně dostal na osamělé místo s Pánem a společně s ním se pokusil vystoupit na horu Proměnění. A mnohým se to v těchto dnech opravdu podařilo. Věřím, že i díky tomu budeme o letošních Velikonocích stát pod křížem i u prázdného hrobu v hlubokém spojení s Pánem, připraveni s radostí a vděčností obnovit svoje křestní sliby.

M. Š.

Adopce na dálku

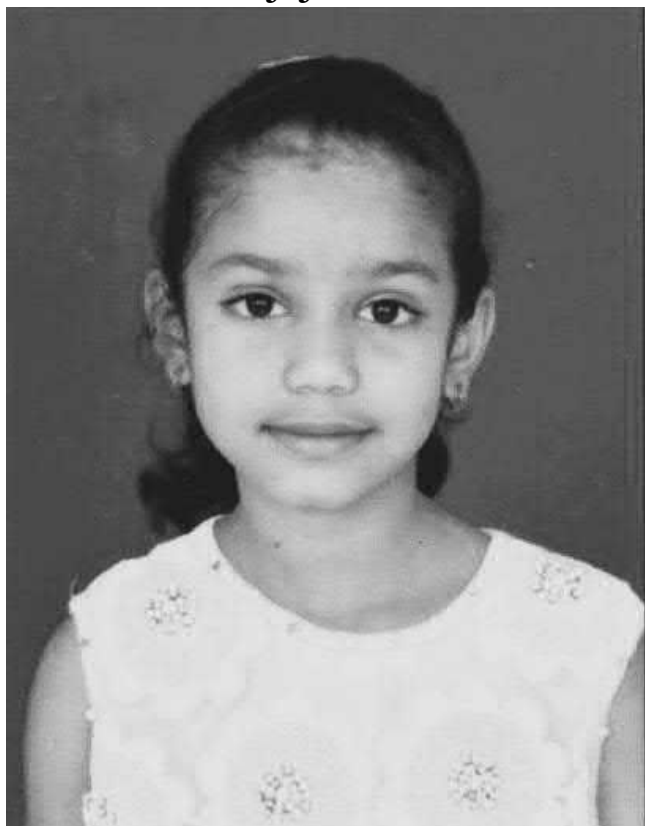
Koncem ledna letošního roku se v nových prostorách severního křídla novopackého klášterního kostela Nanebevzetí Panny Marie uskutečnila přednáška Vojtěcha Homolky, vedoucího projektu Adopce na dálku z Diecézní charity Hradec Králové. Poutavá a svým obsahem nabízející mnohá zamyšlení i rozhodnutí. Byla o to zajímavější, že nám formu této pomoci indickým dětem mohl přiblížit i z hlediska nedávné osobní návštěvy konkrétních míst a svých vlastních

zážitků. Ale především jsme si znovu uvědomovali to podstatné a alarmující – onen propastný rozdíl v porovnání možností našich dětí a převážné většiny dětí v Indii.

Dětí, jejichž sny o budoucím lepším životě jen málokdy dojdou naplnění, bohužel. Už v samém počátku, možnosti chodit do školy. Tak samozřejmě pro nás a jak těžko dosažitelné mnohým z nich. A právě zmíněný projekt Adopce na dálku je šancí, kterou jim můžeme dát.

Nadějí i vírou, že naše pomoc vše obrátí v úsměv štěstí jejich osudu.

Už dlouhou dobu jsem v srdci nosila i svůj sen. Ano, tímhle způsobem chci

Velikonoce ve Finsku

Zdravím všechny čtenáře, jmenuji se Kateřina Cinová, jsem praktická sestra a studuji teď prvním rokem na VOŠ všeobecnou sestru. Právě jsem na třítydenním Erasmu ve Finsku. Jsem tu teprve 4 dny, ale už jsem toho stihla vidět mnoho.

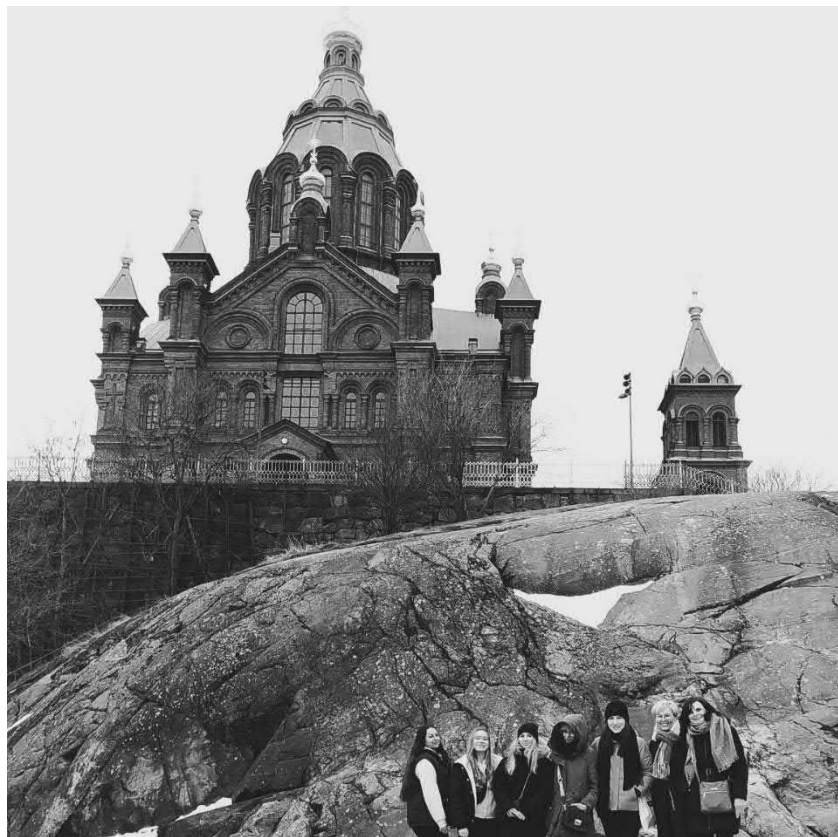

někomu pomoci i já! A ta chvíle, díky možností, právě nadešla... proč ne teď a tady? Pro pana Homolku možná i trochu překvapivě, hned na místě. Výběrem jedné z karet, jež nám závěrem ukázal – ev. číslo 3574. A tak do naší rodiny k synovi a dvěma dcerám nenadále přibyla ještě „dcera“ třetí, z diecéze Belgaum v daleké Indii. Carrel Mary Pink, žákyně 3. třídy.

Jestli se skutečně stane učitelkou, ukáže až čas. Ale teď je jisté jedno, jejich rodina na to není už sama! A věřím, že ji budeme moci podporovat co nejdéle.

J. P.

První den jsme strávili v Helsinkách, hlavním městě Finska. Zde jsme viděli stadion, kde Emil Zátopek vyhrál běh na 5, 10 km a maraton. Viděli jsme i kostel vytesaný ve skále (Temppeliaukio church).

Poté jsme 8 hodin jeli autobusem do Yliviesky, kde strávíme zbytek pobytu. V současné době je u nás kolem 15 stupňů, my tady máme -6 stupňů a sněží, ale jezdíme na kole, protože je tu všechno docela daleko a kola nám šetří dost času. Chodíme do nemocnice a musím říct, že je to tady úplně jiné než u nás, lepší. Také jsme se byli podívat na střední školu, kde si dospívající můžou vybrat z mnoha oborů. Nejvíce mě zaujaly obory jako security a uklízečka. To tady žáci studují 1,5 roku.

Ale hlavním tématem tohoto článku jsou Velikonoce. Neměla jsem moc

času se vyptávat, jelikož jsme v Yliviesce teprve dva dny a jediný člověk, který mluví dobře anglicky a dokázal nám o Velikonocích něco říct, je vedoucí tohoto Erasmu; hodně málo lidí tady umí anglicky, ale přece jenom jsem pro Vás něco zjistila. Zeptala jsem se vedoucího Erasmu ve Finsku, pana Anse, jestli by mi něco nepověděl o tom, jak slaví Velikonoce.

Děti se na Velikonoční pondělí převlékají za čarodějnice a vyrábějí si větývky z břízy.

Na větývku dávají různobarevné mašle a chodí od domu k domu a mění barevné mašle za sladkosti a čokoládová vajíčka, říká se tomu virpominem. Jejich tradiční jídlo se jmenuje mämmi, vypadá to jako čokoládový pudink, akorát je to z ovsa. A také lidé barví vajíčka a zdobí je. Na závěr dne rozdělají oheň a baví se. Lidé věří, že s ohněm vyženou zlé duchy.

Je to dosti podobné jako u nás v Česku, a přece tak rozdílné. ☺

Děkuji, že jste si článek přečetli, a přeji Vám hezký zbytek dne.

Kateřina Cinová

Kniha, kterou doporučuji

Jáchym a Desatero - Brigitte Endresová

Milí čtenáři Farních listů,

pokud byste hledali knihu pro celou rodinu, je to právě ONA. Jedná se o deset příběhů ze života každého z nás. Určitě jste se někdy setkali s chamtivým sousedem, nestálou kamarádkou, kamarádem nebo jen s obyčejným hašteřením mezi sourozenci. Napadlo Vás někdy, že veškeré příběhy, které prožíváme, ať smutné či radostné, vždy nějak souvisejí s nejstarším zákonem světa?

Jáchym je desetiletý kluk, který se svým dědečkem tráví hodně času při sestavování modelu letadélka, a přitom spolu probírají různé momenty dne, ve kterých se Jáchym, jeho sestra či kamarádi ocitli. Dědeček Jáchymovi při společných hovorech jemným, přitom jasným způsobem přibližuje Desatero Božích přikázání a jak je žít každý den. ☺

Byla jsem překvapena, jak mohou jednoduché, a přitom myšlenkově složité příběhy upoutat desetiletého kluka. Knihu bych doporučila

každému. Dospělákovi, dětem, ale i pro společné čtení v rodinách či společenstvích.

Čtu ji se synem každý večer a on se už vždy těší na další příběh. Je to jedna z několika knih, která ho tak zaujala, že až ji dočteme, budeme číst znovu. Vlastně je první.☺ Těším se, že společně objevíme další momenty v příbězích Jáchyma a jeho rodiny, které nás osloví. Přeji příjemné čtení.

Linda P.

Citát

„Proste a bude Vám dáno, hledejte a naleznete, tlučte a bude Vám otevřeno.“

- Matouš 7, 7

„U Boha přece není nic nemožné.“

- Lukáš 1, 37

Světové dny mládeže Lisabon 2023

V tomto roce ve dnech 1. až 6. srpna proběhnou v portugalském Lisabonu Světové dny mládeže.

Jedná se o jedinečnou příležitost k setkání nejen s papežem, ale také s mladými věřícími z celého světa. Přihlašování na akci už probíhá a možnost přihlásit se je do neděle 18. června.

Před samotným setkáním probíhají Dny v diecézi (26. až 31. července), kdy je možnost poznat danou oblast partnerské portugalské diecéze. Akce je určena pro mladé od 16 do 30 let. Informace, včetně těch o ceně, programu a způsobech dopravy, naleznete na stránce www.svetovednymladeze.cz nebo na Facebooku.

Jak pomáhá Dobrovolnické centrum

Dobrovolnické centrum Oblastní charity Jičín bylo a je v některých

ohledech nenahraditelné. Nejen že nabízí a koordinuje dobrovolnické programy na Jičínsku, ale stojí zejména za důležitými akcemi, které pomáhají potřebným.

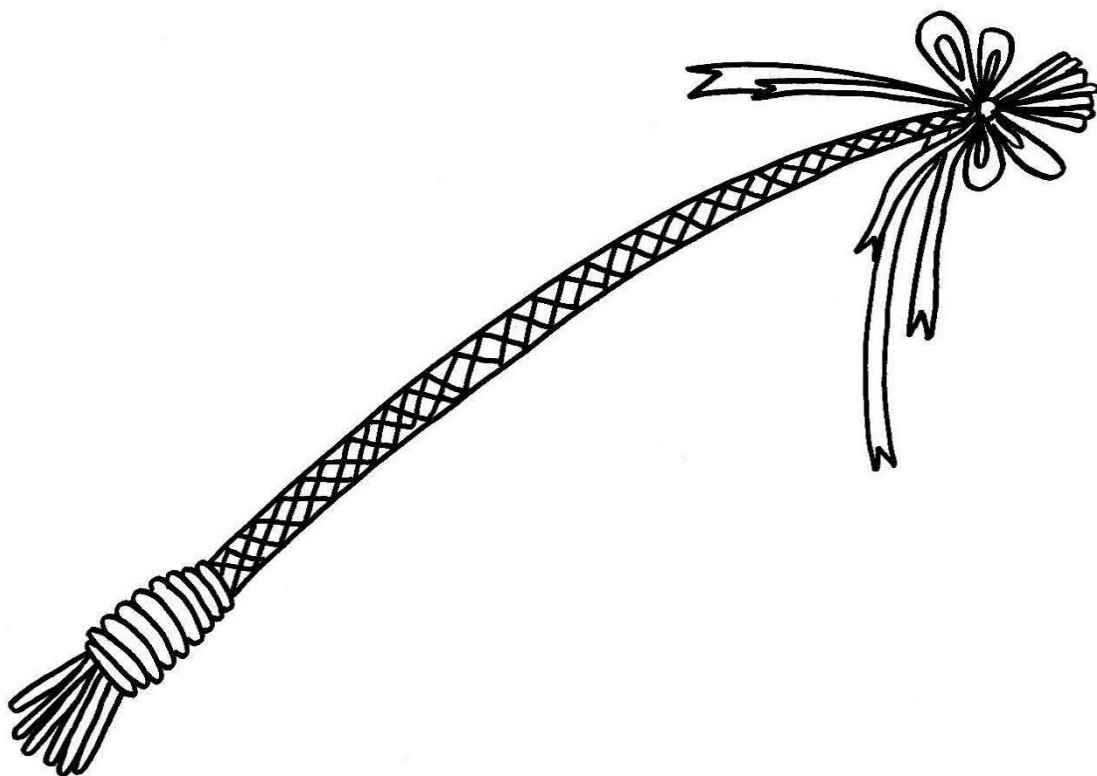
Práce dobrovolníků je v zásadě dvojího druhu. V rámci dlouhodobých programů pomáhali dobrovolníci v roce 2022 například dětským klientům se školní přípravou

v azylovém domě v Jičíně. Dále v Jičíně pracoval dobrovolník v rodině s hendikepovaným dítětem. Další dobrovolníci se zapojili do práce v Domově sociálních služeb na Novobydžovsku, kde s klienty tráví volný čas např. vařením, hraním stolních her apod. Dobrovolnická činnost probíhala také v Domově sociálních služeb ve Skřivanech nebo individuálně u zájemců

o dobrovolníka. Příště si řekneme něco k programům krátkodobým.

Krátkodobé programy a akce prezentují zejména Sběrka potravin, Tříkrálová sbírka, Sběrka školních potřeb a činnosti v Charitní pečovatelské službě.

Nejbližší akcí bude jarní Sběrka potravin, která proběhne 22. dubna v Jičíně a Nové Pace!

Farní listy – občasník Římskokatolické farnosti Nová Paka

Redakční rada: P. Pavel Kalita, Martina Šulcová, Richard Juriga, Miroslav Blažek, Linda Podzimková, Martin Vitvar, Markéta Tichá, Lukáš Tichý.

Své příspěvky a náměty zasílejte na adresu redakceflnp@gmail.com

Nabízíme knižní novinky:

KŘÍŽ JAKO STROM ŽIVOTA – K. Lachmanová

Autorka o knize píše: Pohled na Kristův kříž, který by v nás neměl vyvolávat strach, úzkost ani depresi. Kupodivu nepřináší smrt, jak by se mohlo na první pohled zdát, ale rozohňuje život. Proto v něm otcové církve viděli „strom života“.

(brožovaná, 199,- Kč)

9 DNÍ RUKU V RUCE S TEREZIÍ Z LISIEUX – K. Lachmanová

Svatá Terezie z Lisieux (1873-1897) nás učí žít a přimlouvat se s velkou důvěrou, jako děti nebeského Otce, který je mocný a svrchovaný, ale i milosrdný a až marnotratně štědrý: „...všechno, co mám, je tvé“ (Lk 15,31). Na její přimluvu můžeme očekávat mohutný déšť růží (milostí), který slíbila před svým odchodem do nebe, obzvláště když v nebi slaví nejen kulaté narozeniny, ale i sté výročí blahorečení a svatořečení, píše autorka novény.

(brožovaná, 95,- Kč)

MALÁ CESTA SVATÉ TEREZIE Z LISIEUX – Jacques Philippe

Nečekaně rychlé šíření Tereziččina učení pokračuje i nadále. Je důkazem toho, že její touha nebyla pouhou iluzí. Kniha přibližuje jádro poselství mladé karmelitky.

(brožovaná, 249,- Kč)

CHVÁLA ODPOČINKU – Maxmilien le Febure du Bus

Život není dlouhá a poklidná řeka. Před pár lety se mi vážná nemoc postarala o nedobrovolný, dlouhý odpočinek. Uzdravil jsem se. A konečně jsem také pochopil Ježíšovu výzvu „Trochu si odpočiňte“. Naučil jsem se odpočívat, a to beze studu a bez skrupulí. Abych mohl být více člověkem. Abych lépe sloužil svým bratřím. Západní společnost neustále pracuje a za čímsi se žene. A pokud se někdy zastaví, pak jen proto, aby se mohla dát efektivněji znovu do klusu. Francouzský myslitel Blaise Pascal byl přesvědčený, že „příčina veškerého lidského neštěstí tkví v tom, že člověk není schopen odpočívat“. Bohužel nejde o přehnané tvrzení. Musíme vzdát chválu odpočinku. Autor je kněz, člen komunity augustiniánských kanovníků.

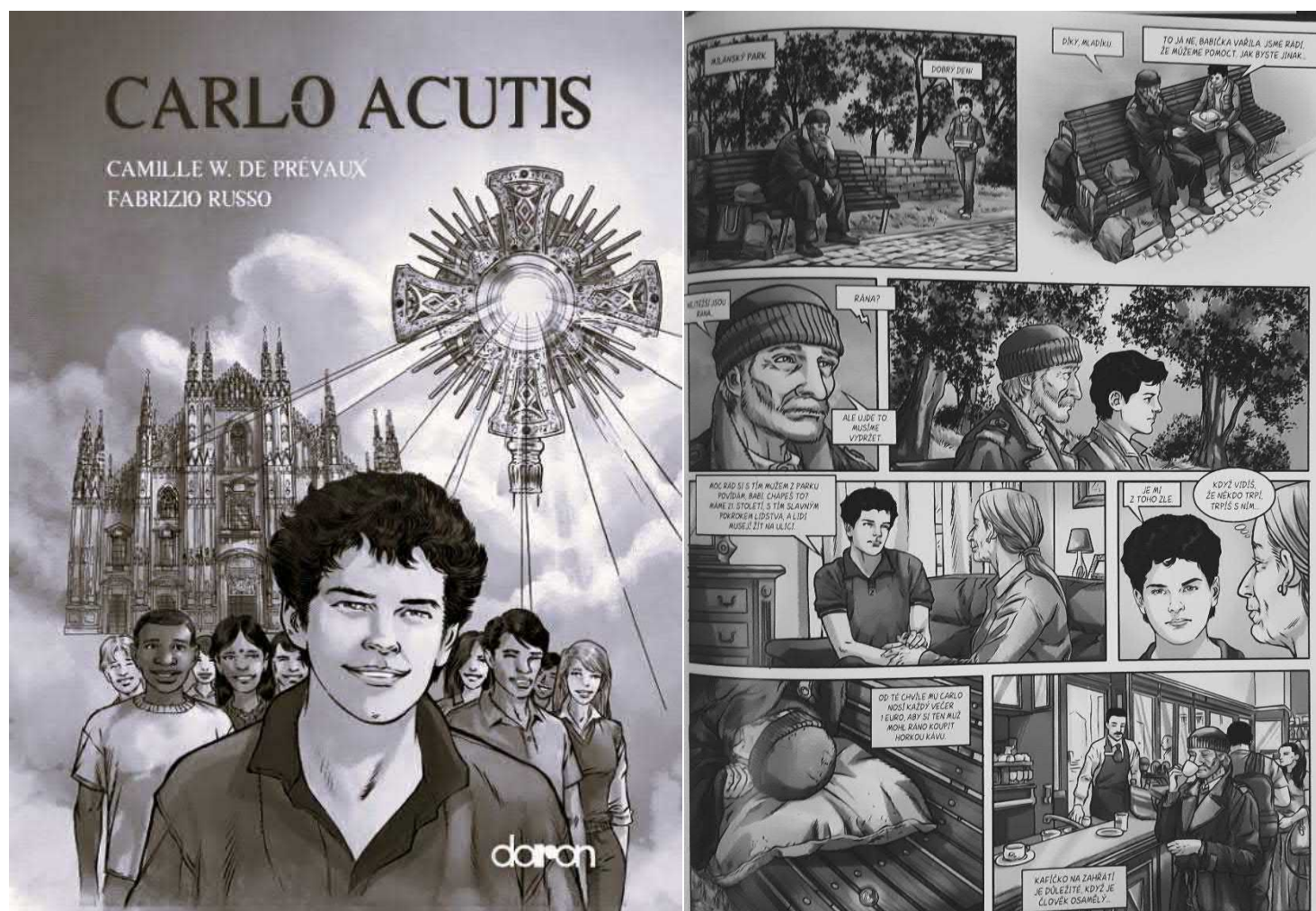
(brožovaná, 199,- Kč)

LÁSKA TVOŘÍ KRÁSU – Marek Orko Vácha

„Kolikrát jsme z kazatelen slyšeli, že Pán Bůh stvořil svět z lásky! Pavel řekne, že v tom, co nazýváme Bůh, žijeme, pohybujeme se a jsme, jsme uvnitř něj. Jan řekne, že to ono je láska. Je-li Bůh láska a je-li láska tvořící tak, že dá vzniknout vesmíru z ničeho, pak je lidská láska taky taková, láska je jedna. Láska nejen odkrývá zlaté poklady uvnitř duše člověka, ona je především tvoří. Láska tvoří krásu, láska umí v člověku vytvořit něco, co zde dříve nebylo, a nyní je.“ M. O. Vácha

CARLO ACUTIS – Camille W. De Prévaux, Fabrizio Russo

Jedinečný komiks, který si rády přečtou děti, mládež i dospělí, o italském chlapci, nedávno blahoslaveném „Božím ajťákoví“. Carlo Acutis (1991–2006) vyrůstal v Miláně, žil úplně obyčejný život, ale získal si srdce lidí na celém světě.

Děkuji, že svými nákupy u nás podporujete knihkupectví.

B. Korbelařová

Velikonoční bohoslužby 2023

v novopacké farnosti

Květná neděle 2. dubna

Stará Paka	07:30	s žehnáním ratolestí
Nová Paka – klášterní kostel	09:00	s žehnáním ratolestí
Levínská Olešnice	10:45	s žehnáním ratolestí
Úbislavice	17:00	mše svatá

Zelený čtvrtek 6. dubna

Nová Paka – klášterní kostel	17:30	mše sv. na památku Poslední večeře Páně
------------------------------	-------	---

Velký pátek 7. dubna

Nová Paka – klášterní kostel	15:00	velkopáteční obřady
------------------------------	-------	---------------------

Bílá sobota 8. dubna

Nová Paka – klášterní kostel	19:30	obřady velikonoční vigilie
------------------------------	-------	----------------------------

Slavnost zmrtvýchvstání Páně – Boží hod velikonoční 9. dubna

Stará Paka	07:30	mše svatá
Nová Paka – klášterní kostel	09:00	mše svatá
Levínská Olešnice	10:45	mše svatá
Úbislavice	17:00	mše svatá

Pondělí velikonoční 10. dubna

Nová Paka – farní kostel	09:00	mše svatá
Stav	10:45	mše svatá